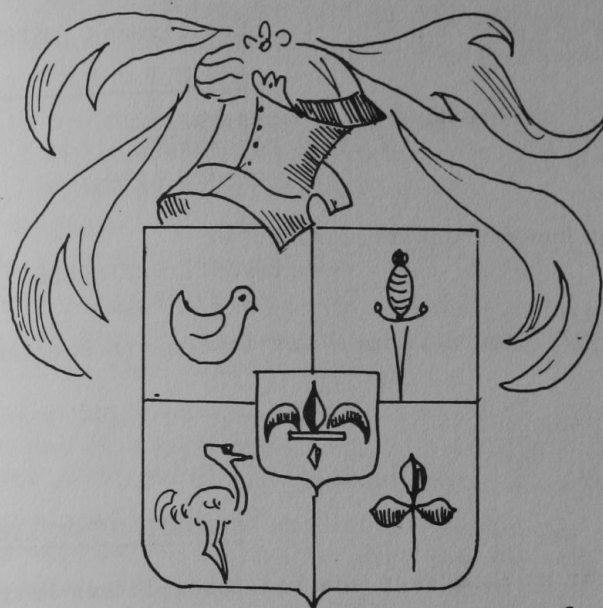

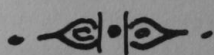
De V Geslachten van Hoegaarden

Trimestriële Uitgave

Bulletin Trimestriel

Les V Lignages de Hougarderde

• 't Nieuwhuys •
Ernest Ourystraat 2.4
3320 Hoegaarden

Familie Schoon

CONFRERIE DER V GESLACHTEN

CONFRERIE DES V LIGNAGES

Stichting : 9.12.1741
Fondation

Rechthebbende geslachten

Servais Sweerts x Angeline Sweerts,
Hubert Sweerts x Barbe Van Osmael,
Charles Van Nerum x Barbe Sweerts,
Henri Hoebancx x Anne Sweerts,
Henri Struys x Elisabeth Sweerts,

Lignages ayants-droit

dixit : De Zwarte Merel - Le Merle Noir
dixit : Het Groene Klaverblad - Le Trefle Vert
dixit : De Gulden Lelie - Le Lys d'Or
dixit : Het Zilver Zwaard - Le Glaive d'Argent
dixit : De Zilverre Struisvogel
L'Autruche d'Argent

De "NEERHEM" stammen

Les lignées "NEERHEM"

B E H E E R

A D M I N I S T R A T I O N

Hoofdzetel - Siège social : 't Nieuwhuys - E. Ourystraat 2/4
3320 HOEGAARDEN
Tel : 016/76.62.94

Secret. & Redact. : Rue du "Maquis" straat, 44
1140 BRUSSEL/BRUXELLES
Tel : 02/734.81.63

Prk - CCP : n° 000-0895026-07 "Confrerieder V Geslachten van Hoegaarden"

ERERAAD

CONSEIL D'HONNEUR

- + Z.E.H. Henri PEETERS, Pastoor en Landdeken van het Concilie van Hoegaarden
- + Sieur J.M. LOWET-OURY, Président d'honneur et Administrateur-délégué de la "S.A. Raffinerie et Sucreries du Grand-Pont-Hoegaerde"

Dhr. L. BORREMANS, Ere-Ambassadeur van ZM de Koning der Belgen

Dhr. Dr. J. VERBESSELT, Konservator aan de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis te Brussel

Eerw. Heer J. VANDER VELPEN, Pastoor te Bovenlo, Kessel-Lo

BESCHERMRAAD

COMITE DE PATRONAGE

College van Burgemeester en Schepenen van Hoegaarden

De Deken van Hoegaarden

Museum - 't Nieuwhuys" - "Stichting Julien Van Nerum" V.Z.W. Hoegaarden

Art. 516 : HONDERD VIJFTIG-STE UITGAVE VAN FAMILIESCHOON
=====

De verschijning van huidig nummer betekent de 150ste uitgave van Familieschoon; tijdschrift der V Geslachten van Hoe- gaarden, dat in April 1960 het daglicht zag.

Sindsdien verscheen het reeds 150 maal, behandelde 515 artikels en schonk meer dan 1600 blz. lektuur.

Wie had in 1960 kunnen vermoeden, dat Familieschoon 23 j. later nog steeds een even bloeiende publikatie zou zijn zonder het minste teken van verzwakking.

Meer dan ooit vormt Familieschoon een nauwe band tussen de trouwe afstammelingen uit de Geslachten en leerde aan velen hun voorouders en de geschiedenis van het geslacht kennen.

Het eerste nummer maakte de voorbode uit van de heroprichting der Gulden Leliegilde, na meer dan dan een halve eeuw in verval te zijn geraakt.

De 100ste uitgave luidde de wedergeboorte in van de Edele Confrerie der V Geslachten met de andere familie-gilden, die een eeuw vroeger (rond 1870) waren uiteen gegaan.

Zal het 150ste nummer de impuls vormen voor de versterking van de onderlinge verstandhouding en saamenhorigheid tussen de Geslachten.

Bij deze gelegenheid willen wij hulde brengen aan de opeenvolgende Patriarchen, die sinds 1961 aan het hoofd van de Gilde en de Confrerie hebben gestaan.

- 1° Julianus I : Kroning 1961. Gildedeken der Gulden Lelie.
- 2° Arthur I : Kroning 1964. Gildedeken der Gulden Lelie.
- 3° Leon I : Kroning 1966. Gildedeken der Gulden Lelie.
- 4° Carolus II : Kroning 1971. Gildedeken der Gulden Lelie en H oofddecken der Confrerie.
- 5° Robert I : Kroning 1979. Gildedeken der Gulden Lelie en H oofddecken der Confrerie.

Ter herinnering aan deze 150ste uitgave stelt het Sekretariaat gratis de nog beschikbare nummers van Familieschoon ter beschikking, opdat de afstammelingen de ontbrekende nummers in hun verzameling zouden kunnen aanvullen.

Art. 517 : POLITIEK IN HET BLOED

=====

I. De Worm

Men heeft vaak beweerd dat de Geslachten van Hoegaarden geboren werden met een politieke worm in het bloed. Dit kwam door het feit dat het "heersen en regeren" hun steeds fel hebben bekoord, zodat de machtsverovering in hun grootste betrachting lag.

Zulks blijkt tenandere duidelijk uit art. 1 van hun Erfenisswet, waarin vermeld stond, dat het politiek, burgerlijk en kerkelijk gezag te Hoegaarden, door alle liddelen gedurende minstens vijf generaties in hun handen moest gehouden worden. (zie FS blz. 1182)

Aldus hadden de stichters in 1741 bij de oprichting van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden, onderling besloten en zo wilden zij dat het ook zou geschieden. Zij moesten wel zeer zeker geweest zijn van hun zaak, want het betekende niets minder dan dat zij het bewind minstens 150 jaar lang (dus tot rond 1900) in hun bezit wilden houden.

Het was wel gewaagd om zover te durven vooruit zien, maar wellicht hebben zij in 1741 bij het opstellen van hun Erfenisswet, vast geloofd in een onsterfelijk Prinsbischoppelijk gezag van Luik, waarbij zij hoog aangeschreven stonden en als bevoorrechte familie werden beschouwd, waardoor zij de vertrouwensposten bekwamen in de Hoegaardse Regentie.

De zinsspel van de "politieke worm" vindt ook haar oorsprong in het feit, dat zij juist tot deze geslachten behoorden, waar de de politieke functies, ten tijde van het Oud Regiem, overgingen van vader op zoon en bijgevolg voor het leven in eigen families bewaard bleven. Niet verwonderlijk dus, dat de zonen politiek opgevoed werden en dat door de dochters berekende huwelijken werden aangegaan, om de politieke functies naar hun kant te krijgen.

En ten slotte hebben zij ook de politiek overgeërfd gekregen van hun voorouders uit de Oude Vroedschap, zodat de z.g. "Worm" hun karakter en betrachtingen en hun gans leven en streven, volledig hebben gevormd en beïnvloed.

Wij zullen eerst deze voorouders bespreken, om beter de bedoeling te begrijpen van de stichters der V Geslachten, die het aangedurfd hebben, om aan hun nakomelingen een erfenisswet na te laten, waarvan het eerste gebod hun gedragslijn bepaalde voor minstens vijf generaties.

II. De Oude Vroedschap

Ofschoon de politieke worm pas onder de Dynastie der Sweertsen vaste vorm nam, hadden zij hem overgeërfd gekregen van hun voorouders uit de families Hermans en Peeters, die tot de Oude Vroedschap behoorden en waaruit het Sweersthuis is ontstaan. De eerste die wij hier vermelden is :

1. Jan HERMANS, de Oude.

Was reeds vóór 1647 Schepen voor het leven in de Regentie van Hoegaarden, onder de Meiers Lambert de Pas en Leon de Birwart, die de wederverheffing van de aristocratische stand bewerkten en enkele bevoorrechte families uitkozen om in de oude Vrijheid van Hoegaarden de hoogste functies te bekleden. Jan Hermans was gehuwd met Marie Bietens, verwant met Rentmeester Guillaume Bietens. Hij was de eerste, bezeten door de politieke worm, die hij aan zijn nageslacht zou overgeven.

2. Jan HERMANS, de Jonge.

Zoon van vorige. Eerst gezworene in de Dorpsraad en naar het voorbeeld van zijn vader, in 1636 voor het leven tot Schepen benoemd. In 1675 onder Meier Lambert II de Pas, werd hij tot Voorzitter van de Schepenbank verkozen. Gehuwd met Marie Houwen, wiens broeder Arnold Houwen, Deken was van het Hoegaardse Concilie en hierdoor het kerkelijk gezag in handen hield, dat hij voorbestemde om op de bevoorrechte geslachten over te gaan.

3. Pieter SWEERTS.

Was getrouwd met Margriet Hermans, dochter van vorige. Door zijn schoonvader werd Sweerts Gezworene in de Dorpsraad en tot de politiek betrokken. Ingevolge zijn huwelijk was hij de schoonbroeder van Eersaeme Jan Hermans, Meier te Oorbeek en van Kanunnik Arnold Hermans, verbonden aan het Hoegaardse Kapittel. Het politiek weefwerk breidde zich langzaam maar zeker uit en werd angstvallig in dezelfde families bewaard. Het was echter zijn zoon Servatius Sweerts (volgt onder 4) die de "worm" volledig te pakken kreeg en hem op zijn nakomelingen deed overgaan.

: (Zie ook FS blz. 843/845)

III. De Regentie

Uit de Oude Vroedschap zou nu de Nieuwe Regentie ontstaan, die geleidelijk overging naar het Sweertsgeslacht. Dit Geslacht zou het door huwelijken zo aan boord weten te leggen, dat alle teugels weldra in hun handen kwamen.

4. Servatius SWEERTS.

Zoon van vorige. Op zijn hoofd zou de vrucht neerkomen van de vroedende werking der voorvaders, om te Hoegaarden een bevoorrechte familie op kop te stellen.

Sweerts was gehuwd met Catherine Peeters, dochter van Burgemeester Bertel Peeters en Josyne Vanden Putte (Wed. van Burgemeester Daniel Bormans), wiens broeder Jan Vanden Putte in 1659 Arnold Houwen als Deken opvolgde.

Catherine Peeters was bovendien de zuster van Hendrik Peeters, die in 1713 Jan Vanden Putte als Deken opvolgde. Het waren vooral deze twee Dekens, Vanden Putte en Peeters, die Sweerts politiek rijp maakten en de basissen legden van het Sweertshuis, uitverkoren huis om over Hoegaarden te regeren.

Zodoende werd Servatius Sweerts, bij de Gratie Gods, de stichter van de Sweertsdynastie en de Keurheer van het Sweertshuis. Voor het leven tot Schepen benoemd in 1717, door bemiddeling van zijn stamverwant Griffier Antoon Sweerts, werd hij tevens in zijn functie van Meester-Brouwer, tot Hoofddeken van de Hoegaardse Brouwersgilde verkozen, zodat de politieke, burgerlijke en kerkelijke macht beheerst werd door de coalitie Sweerts-Peeters, gesproten uit de huizen Hermans, Houwen en Vanden Putte.

Servatius Sweerts vergaarde voldoende politieke overerving, om zijn geslacht tot onsterfelijke dynastie om te vormen. Hij had de politieke worm immers overgeërfd gekregen van :

- zijn vader Pieter Sweerts, gezworene in de Dorpsraad,
- zijn moederlijke grootvader, Jan Hermans, de jonge, Voorzitter van de Hoegaardse Schepenbank,
- zijn moederlijke overgrootvader, Jan Hermans, de oude, Schepen in de Oude Vroedschap,
- zijn moederlijke oom Arnold Hermans, Kanunnik bij het Kapittel,
- zijn moederlijke grootoom Arnold Houwen, Deken van het Concilie,

terwijl deze worm nog aangewakkerd en ontwikkeld werd door :

- zijn schoonbroeder Hendrik Peeters, Deken van Hoegaarden, zoon van oud-burgemeester Bertel Peeters en Josyne Vanden Putte en dus neef, vdiscipel en opvolger van Deken Jan Vanden Putte,
- zijn stamverwant Antoon Sweerts, Griffier in de Regentie.

Dus meer dan voldoende elementen om de politieke inzet, op zijn zonen en schoonzonen over te dragen, waardoor uit het Sweertshuis, een machtigedynastie groeide, die te Hoegaarden de ganse XVIIIe eeuw zou beheersen en genaamd "de gouden eeuw der Sweertsen."

(Zie hier ook FS blz. 846/850)

5. Charles VAN NERUM.

Schoonzoon van vorige. Berekend huwelijk met Barbe Sweerts (heeft moeten beloven de Sweertswet te eerbiedigen om de moeie dochter van Servatius te mogen huwen). Werd door het Sweertshuis ingesteld als Meester-Brouwer. Begon zijn politieke loopbaan (door de Sweertsen voorgeschreven) als gezworene in 1724, maar klom in 1733 tot Burgemeester op en werd in 1734 voor het leyen tot Schepen in de Hoegaardse Regentie benoemd en hierdoor zetelde in het Korps der Wethouders. Bovendien beklom hij in 1737 de zetel van Hoofddeken der Brouwersgilde en zulks ter opvolging van zijn schoonvader. Dank zij het Sweertshuis kon Van Nerum zich te Hoegaarden verheffen tot in de raking der meest vooraanstaande geslachten.

6. Hendrik HOEBANCK.

Schoonzoon van Servatius Sweerts (zie p. 4) door zijn huwelijk met Marie Anne Sweerts. Moest zich eveneens aan de Sweertswet onderwerpen. Begon in 1728 als gezworene in de Dorspraak en werd in 1731 tot Burgemeester verkozen. Bleef de vertrouwensman der Regenten en Wethouders in de Dorpsraad.

7. Servaes SWEERTS.

Zoon van Servatius. Werd van kindsaf voorbereid om te Hoegaarden een voornamelijk politieke rol te vervullen. Huwde Angelina Sweerts (dochter van Griffier Antoon Sweerts) en volgde in 1734 zijn schoonvader op als Griffier in de Regentie. Werd de ziel van het Korps der Wethouders en de grootste sekretaris, die Hoegaarden ooit heeft gekend.

8. Hendrik STRUYS.

Gehuwd met Elisabeth Sweerts (dochter van Servatius) en moest ook ingevolge de Sweertswet tot de politiek toetreden. Ving in 1736 aan als Gezworene, vervolgens in 1746 tot Burgemeester verkozen en klom nadien op tot Schepen, om weldra het Voorzitterschap van de Hoegaardse Schepenbank waar te nemen.

9. Hubertus SWEERTS.

Zoon van Servatius. Rond 1737 zetelend in de Dorpsraad als Gezworene. In 1755 tot Burgemeest er verkozen en nadien benoemd tot Rekenplichtige van de gemeente. Bijgevolg hield hij de gemeentegelden in het oog en was zeker en vast de vertrouwensman der Wethouders.

10. Henricus SWEERTS.

Zoon van Servatius. Discipel van Deken Hendrik Peeters. Opgeleid in de theologie werd hij in 1736 tot Pastoor van Hoegaarden benoemd. In 1741 volgde hij zijn oom Peeters op en hield het kerkgezag in handen.

In 1741 gingen de zonen en schoonzonen van Servatius Sweerts over, tot de uitvoering van de testamentaire wilsbeschikking van Deken Peeters en stichtten een machtige familiecorporatie, genaamd "die Edele Confrerie der V. Notabele Geslachten van Hoegaarden"., later uitgroeïend tot vijf machtige gilden, die ingevolge de Sweertswet, het politiek, burgerlijk en kerkelijk gezag te Hoegaarden volledig beheersten. Zij waren allen brouwers en behoorden tot de Brouwersgilde, die alle leven te Hoegaarden beheerste.

(Zie hier FS blz. 846/851)

11. Joannes VAN NERUM

Zoon van Charles Van Nerum (zie p.5) en behorend tot de Leliegilde. In 1757 gezworene en in de Dorpsraad en in 1761 tot Burgemeester van Hoegaarden verkozen. In 1763 zou hij voor het leven tot Schepen worden benoemd, zetelend in de Regentie, ter opvolging van zijn vader. Was gehuwd met Cath. Bueckens. Behoorde tot het laatste Korps der Wethouders, dat door het Nieuw Bewind werd ontroend. Sloot zich tijdens het Franse Schrikbewind bij de Conspiratie aan, gericht tegen de overheersers.

12. Ant. Balth. SWEERTS

Zoon van Servaes Sweerts (zie p.7) en deel uitmakend van de Merelgilde. Volgde in 1765 zijn vader als griffier in de Regentie op. Hij weigerde de nieuwe bewindsplæeg te horkennen en trad toe tot de Samenzwering. Was de laatste adelaar van het Oud Regiem. Gehuwd met Lucia Schepers en in 1792 hertrouwd met Dorothea Van Nerum (dochter van Schepen Joannes Van Nerum, zie p. 11).

13. Renier LINTERMANS

Schoonzoon van Hendrik Hoebancx (zie p. 6) en door zijn huwelijk opgenomen bij de Zwaardgilde. Werde tot Schepen in de Regentie verkozen, maar moest later onder druk van de revolutionaire oppositie, ontslag geven wegens de afschaffing van de Schepenzetel die hij bekleedde. Hij trad tijdens het Schrikbewind tot de Samenzwering toe.

14. Jean François VANDERMOLEN

Schoonzoon van Hendrik Struys (zie p. 8) en uit hoofde van zijn huwelijk met een dochter uit de Geslachten, tot de Struisvogelgilde betrokken. Werde gezworene in de Dorpsraad en vertrouwensman der Wethouders. Ook hij sloot zich tijdens het Franse Bewind, bij de Conspiratie aan.

15. Jan Jubert SWEERTS

Zoon van Hubertus Sweerts (zie p. 9) en behorend tot de Klaver-gilde. Discipel van zijn oom Pastoor Henricus Sweerts (zie p. 10) die hij in 1779 opvolgde, om in 1786 tot Deken van het Concilie te worden uitgeroepen. Hij hield zoals zijn voorgangers, het kerkgezag in handen, terwijl hij ook in de Regentie zijn invloed liet gelden. Ten tijde van de Samenzwering was hij er de ziel van.

Deze vijf personen, die onderling kozijn waren van elkaar, hielden op de vooravond van de franse omwenteling, te Hoegaarden alle bestuursteugels in handen. Zij behoorden tot de oude school en voerden hun politiek in de lijn van hun voorgangers en volgens de regels van de Sweertswet. Zij hadden de bevoorrechte functies van hun vader of schoonvader overgenomen en leefden en streefden in het kader van de voorgescreven familiekultus.

Door de komst der Fransen en de invoering van het Nieuw Bewind, werden zij echter uit hun erfelijke functies ontreënd en verloren hierdoor hun invloed in de bestuurszaken van de gemeente. Zij behoorden tot de laatste generatie der Schepen-families uit het Oud Regiem.

(Wordt voortgezet)

Art. 518 : OM EN ROND PASTOOR G.J. VANDENPUTTE

In ons artikel "TWIST ONDER PASTOORS" (zie FS blz. 1555) hebben wij gezien, dat de benoeming van Guill. Joseph Vandeput (Vandenputte) tot Pastoor van Hoegaarden in 1805, ter opvolging van Deken Jan Hubert Sweerts, niet in de smaak der V Geslachten viel. In hetzelfde art. vernamen wij ook hoe er te werk werd gegaan, om hem buiten alle Confrerie-leven te houden en ook hoe de Geslachten er in gelukten hem in 1810 buiten te krijgen en hem te laten vervangen door een eigen telg, Jacobus Sweerts.

Het is een vaststaand feit dat het ussen de oude Schepenfamilies en Vandeput niet boterde. Zulks kwam door dat Vandeput niet gedwee de politieke gedragslijn der V Geslachten wilde volgen en ook omdat hij niet tot de Geslachten behoorde. Maar er moet nog een andere oorzaak zijn geweest, om hem zodanig door de Geslachten te doen haten en die er na 5 j. reeds in gelukten hem zijn pastoorsambt te doen verliezen. Wij hebben getracht iets meer te weten te komen van deze zo fel omstreden geestelijke en ziehier wat de navorsingen opleverden.

G.J. Vandeput werd te Tienen geboren op 30 Jan. 1769 en op 14 Mei 1797 tot priester gewijd. Deze priesterwijding gebeurde ten tijde dat de Kerk- en godsdienstvervolging in alle hevigheid woedde, zodat de wijding wellicht in het geheim is gebeurd. Bijna tot op het einde van de vervolging leefde hij te Tienen in 't versteek, maar werd uiteindelijk aangehouden en naar Maubeuge weggevoerd.

Wijl andere priesters jarenlang vast zaten, keerde Vandeput na enkele weken reeds terug, "vrij gelaten onder druk van het openbaar gevoelen tegen de godsdiensthateren" werd algemeen beweerd, maar dat klinkt aardig.

Kort na zijn vrijlating werd hij op 11 Juni 1801 reeds officieel tot coadjutor in de St Germanuskerk van Tienen benoemd en op 17 Dec. 1803 tot Onderpastoor in dezelfde parochiekerk aangesteld. Het Concordaat had toen wel reeds enige verzachting gebracht, maar toch moesten de priesters die in dienst wilden blijven of treden, een soort van belofte uitspreken, waarin zij zich verbonden geen schade te zullen berokkenen aan de Republiek en de Republikeinse Gathechismus te zullen verkondigen. Het was niet meer de "eet van haat" ten tijde van het Schrikbewind" maar toch werden de priesters die deze belofte uitspraken, met de vinger gewezen.

Was deze belofte de oorzaak, dat hij door de Geslachten werd gehaat. Was dat de rede dat zijn benoeming tot Pastoor van Hoegaarden op 18 Okt. 1805 zo fel door de Geslachten werd betwist? De moeilijkheden tijdens zijn 5 jarig Pastoorschap te Hoegaarden en de botsing met de Geslachten, kennen wij uit art. 501 van Familieschoon. Wij willen hier nog alleen aan toevoegen, dat hij op 11 Sept. 1810 "bedankte voor het pastoorsambt te Hoegaarden" en zelf zijn overplaatsing vroeg. Deze zeer diplomatieke zet gebeurde onder druk der Geslachten en op aanraden van het Bisdop, waar de Geslachten hun kontaktman hadden en hun invloed hadden laten gelden.

Alsdan zou Vandeput pastoor zijn geworden te Orsmaal, maar op 22 Dec. 1812 fungeerde hij reeds als biechtvader in St Germanus te Tienen, om op 27 Dec. 1815 pastoor te worden benoemd te Neerlinter, waar hij op 21 Aug. 1852 overleed.

Confrerie der V Geslachten
van Hoegaarden

Het Confrerieleven

Vie de Confrérie

1741

Confrérie des V lignées
de Hoegaerde

ONZE EEUWELINGE IS OVERLEDEN

Marie Odile EVRARD (weduwe van Frans Vandenbempt), geboren te Hoegaarden op 6.2.1882 is te Tienen op 13.7.1983, in de zeer hoge ouderdom van 101 j. en 5 maanden overleden.

Gesproten uit de Leliegilde (zie FS blz. 1524/2 en 1536/3) werd haar 100ste verjaring nog door de Confrerie met grote luister gevierd. Nu heeft zij ons verlaten. Dat zij zacht ruste in de Vrede des Heren.

CONFRERIEVERGADERING VAN 10 SEPT. 1983

Op Zaterdag 10 Sept. 83 kwamen de getrouwen uit de V Geslachten van Hoegaarden in 't Nieuwhuys samen, om te beraadslagen.

Deken Jozef I uit de Klavergilde nam de aks op ter vervanging van de Hoofddeken Robert I (wegens ziekte weerhouden) en leidde wel en wijs de zitting.

Volgende punten stonden op de dagorde :

1. Huldebetoon

Een minuut ingetogen hulde werd gehouden, ter nagedachtenis van de overleden Eeuweling Odile Evrard.

2. Regentiedag

Regeling van de jaarlijkse Regentiedag van 15 Okt. 83 met als programma :

- a) belichting van de Regentiedag
- b) inhuldiging van het Confrerievaandel
- c) korte vergadering
- d) sober maal (belegde broodjez, taart en koffie)
- e) vertoning van diabeelden uit Vietnam en het Vørre Oosten door Emiel Van Nerum, die persoonlijk ter plaatse verbleef.
- f) gezellig samenzijn onder de nazaten der Schepen- en Brouwersgeslachten.

Prijs tot deelname : 125 fr. per persoon.

3. Viering van gepensioneerde

Aan Georges Sweerts, Onder-Deken der Klavergilde, viel de eer te beurt, gevierd te worden ter gelegenheid van zijn op pensioenstelling. Het toeval wilde, dat hij ook die dag juist jarig was (64j.)

Hij ontving vanwege de Confrerie een verrassingsgeschenk, wíjl zijn kinderen en familie hem in de bloemen stelden..

Arthur Van Nerum hield een gelegenheidstoespraak, die veel bijval kende en hieronder integraal wordt gepubliceerd.

4. Jaarplan 1984

Volgende activiteiten zullen in 1984 door de Confrerie worden ingericht :

- a) algemene statutaire vergadering (in Febr.)
- b) bezoek aan de familiestichting Vandertaalen-Van Nerum (April)
- c) uitstap naar Diest (begin Juni op een Zondag)
- d) Regentiedag (in Okt.)
- e) St Niklaasfeest voor de ouderen uit het Rusthuis en de kinderen der Geslachten. (Dec.)

5. Bezoek aan de Hoofddeken

De Hoofddeken der Confrerie Robert I, die een heelkundige bewerking moet ondergaan, zal door een bezoek vanwege de Ouderen uit de Hoofdraad, worden bedacht. Bij deze gelegenheid zullen zij andermaal blijk geven van hun aanhankelijke trouw aan de Dekenen.

6. Uur der vergaderingen

Op algemene aanvraag zullen de bijeenkomsten in het vervolg doorgaan te 18 uur, ten einde iedereen in de mogelijkheid te stellen te kunnen tegenwoordig zijn.

Alsdan verklaarde de dienstdoende Dekene Jozef I, de "GLAZEN LEDI" en liet nieuw bier aanbrengen, naar vorm en gewoonte van het voorgeslacht.

Ook de boetepot oogste veel bijval door hen die de vergadering "STOORDEN" of ongepast "VLOEKTEN". Een telg uit de Geslachten schonk reeds voorafgaandelijke boeten, net zoals bij de belastingen.

GELEGENHEIDSTOESPRAAK, gehouden door Arthur Van Nerum, ter ere van O/Deken Georges Sweerts. =====
=====

Bij gelegenheid als deze, is het passend dat men de biografie van het feestvarkentje uitsprekt. Deze taak werd mij opgedragen en aan de hand van enkele sprokkelnieuwsjes heb ik getracht ze aan elkaar te flansen. De stijl is misschien niet erg goed, maar de authenticiteit ervan is verzekerd.

Op 24 oogst 1918 werd te Hoegaarden het huwelijk ingezegend tussen Constant Sweerts uit Hoegaarden en "die reine maagde" Oktavie Knaepen uit Vissenaken. Negen maanden na hun beider ultiem minnespel, precies op 10.9.1919 werd hun eerste kindeken geboren, gekerstend met de troetelnaam "Georgske".

Georgske deed alles normaal (ge weet wel, luiertjes nat maken en luidkeels schreeuwen, om op tijd gezoogd te worden). Doch het was zo maar niet het eerste het beste manneke, want hij was een mannelijke afstammeling uit misschien wel het voornaamste geslacht der V Notabele families van Hoegaarden, n.m.l. dat der Sweertsen. Moest hij honder jaar eerder geboren zijn, dan was hij automatisch voorbestemd geweest om geestelijke te worden (sic) en dan hadden wij een Deken Georges Sweerts gekend. Dit alles zijn slechts persoonlijke bedenkingen, we gaan terug terzake komen.

Helaas, er is bij de doopplechtigheid van Georgske iets mislopen. Een van de ingrediënten bij het dopen is zout zoals U wellicht weet. Welnu, het dekseltje van het zoutvatje is per ongeluk losgeraakt en een overdosis ervan is terecht gekomen op zijn tong en rees toen was hij een sloekertje en zwelgde alles naar binnen. De gevolgen daarvan waren niet te overzien. Tot heden toe heeft hij gesukkeld met een uitgedroogde lever. De dokters hebben echter een wijze diagnose gesteld en hem aangeraden, grote hoeveelheden drank allerlei tot zich te nemen. Zijn gans leven lang.

Desondanks groeide Georges goed uit de kluiten en sleet een normaal kwajongensleven, passend voor die tijd en bestaand uit ravotten in de Nermvelden, zeer gevuld en doorspekt met allerlei guitestrecken van erge tot minder erge. Tot zijn "14" liep hij school in de gemeentelijke lagere klassen, om daarna door te steken naar de "Institut St Albert" te Jodoigne, teneinde zijn nodige franse taal wataan te scherpen. Twee jaar hield hij het daar vol om dan zijn heil te zoeken bij "Rei Mischiels" als metserdiener.

Maar hij wilde hogerop en besloot de avondkursussen van traceren en lassen te volgen in Tienen. Reeds na 2 à 3 maand verliet hij werk en metsersspecie, om in dienst te treden bij de suikerfabriek "Grand-Pont" te Hoegaarden in 1936.

We komen dan in 1938 en voor Georges is de tijd aangebroken om zijn Land te dienen. De brave soldaat "Sweikh"..... excuseer "Sweerts", geeft gehoor aan deze oproep. Door het aankondigen van de "Algemene mobilisatie" in 1939 blijft hij ononderbroken onder de wapens, tot het uitbreken van wereldoorlog II in 1940. Volgens geloofwaardige bronnen, was hij een voorbeeldige jongen in deedzaam persoonlijke discipline, t.t.z. hij bezocht alleen die cafeetjes, waar geen frivole deernen voorhanden waren. Tijdens de veldtocht van "40" vervulde hij zijn plicht en werd krijgsgevangen genomen op 21 Mei, naar Duitsland gevoerd en keerde hieruit terug op 29 Juli, waarwa hij zijn werk hernam bij de "Grand-Pont".

Het jaar 1941 is van groot belang voor Georges, want hij laat zijn oog vallen op een mooi meisje (volgens hem de mooiste ter wereld), alias Mariake van Bère Brem. Een hevige vrijage ontstond en hij laat zich aan handen en voeten binden op 4 April 1942. Er wordt uit hun verbintenis een zoon geboren, die de naam kreeg van

Willy op 13 Sept. 1942 (Kermisdag). Ja, data zijn zeer gevaarlijk ! Maar eerlijkheidshalve moeten ze in een biografie toch gepubliceerd worden. Hier weze ter ontlasting aangestipt te worden, dat gedurende de oorlogsjaren alles in het zwart en in het donkerste diende te gebeuren.

Intussentijd was Georges op plaatselijk vlak een gekende voetbalfiguur geworden. Zeer gewaardeerd voor zijn keihard kospel. Een vermeldenswaardig feit dient hier wel vermeld te worden. Bij de ultieme match tegen Hakendover, met de kampioenstitel als inzet, kopte hij zijn ploegmaat Waaïke Sterckx rechtstreeks in de kliniek en als ik me persoonlijk goed herinner, werd hij zelf met de krenkar van schoonvader naar huis getransporteerd. Kwaaietongen hebben toen beweerd, dat hij uitgekocht was; maar daar geloven wij niet in.

Enkele jaren na de oorlog trekt hij met zijn gade naar Diest, waar hij gedurende 11 jaar een kruidenierszaak uitbaatte, terwijl hij te Brussel een "D" cursus volgde, die hem zou toelaten, meester~~gast~~ te worden bij de suikerfabriek.

Maria en hij keren terug naar hun heimat en de zaak wordt verder gezet door hun zoon, die zijn geluk al gevonden had te Paal.

Nu, vandaag 1983, zijn we bij dit ogenblik beland, dat Georges na al zijn zwoegen en discutiëren, eindelijk op zijn lauweren mag rusten. Maar, ik spreek een grote MAAR uit ! Nieuwe problemen zijn aan het firmament verschenen. Er moet dringend naar een aangenaam tijdsverdrijf worden gezocht voor die brave, maar volgens zijn Maria "soms lastige vent". Teneinde te voorkomen dat hij haar niet te zeer voor de voeten loopt en haar een beetje met rust laat. Ge kunt nooit weten met die ~~twerde~~ jeugd en dat ganse dagen wamen vertoeven !hm. Suggesties in verband hiermee zijn welkom en zullen in dank aanvaard worden door Maria.

Hiermede gaan wij besluiten en U Georges een hartelijk proficiat toewensen, met nog veel gelukkige pensioenjaren voor U allebei.

In naam der Wijzen.

EEN WEIGESLAAGDE R E G E N T I E D A G

Op 15 Okt. 1983 kwamen de nakomelingen uit de V Geslachten in het Nieuwhuys samen, om de jaarlijkse Regentiedag te houden.

De Ouderen bezetten hun zetels, volgens de tradities der voorouders, terwijl de jongeren zich vrij bij de Ouderen voegden. De Raad der Wijzen tooide zich met hun Braak, rang- en Ordetekens en Jozef, dienstdoende Hoofddecken verklaarde de zitting geopend.

Belichting van de Regentiedag

De Sekretaris gaf alsdan een nadere belichting over de Regentiedag. Op 13 Okt. 1213, zo zei hij, greep een grote veldslag plaats te Steppes bij Montenaken, op 20 Km. van Hoegaarden, tussen de legers van Prinsbisschop Hugues de Pierrepont van Luik, onder wiens bevelen de Hoegaardiers streken en anderzijds, de troepen van Hendrik I, Hertog van Brabant.

De Brabanders werden er volledig verslagen en lieten 3000 gevangenen in de handen van de Luikenaren. Deze slag had zulke enorme weerklink, dat hij als landsfeestdag in het gans Prinsbisdom werd ingesteld en jaarlijks met grote luister, pracht en praal werd gevierd. Zo geschiedde ook te Hoegaarden door de Regentie, waarin onze stamvaders zetelden. En het is uit eerbied voor deze voorouders, dat wij jaarlijks dit geest willen gedenken, door het inrichten van een Regentiedag.

Inhuldiging der Confrerievlag

Naast de vijf bestaande gildetlaggen, Merel, Klaver, Lelie, Zwaard en Struysvogel, werd nu ook, dank zij de naastige handen van Cecile Sweerts en met medewerking van Georges Ruell en Brigitte Sweerts, een Confrerievlag ingesteld., vlag die de vijf gilden symboliseert.

De lezing van het Edeldicht of Fundatiedicht der V Geslachten, ging de inhuldiging vooraf :

"Die vijf Lignagiën in Hougaerde gefundeert
en in die Edele Confrerije geprivilegeert
in 't jaer duysent seven hondert veertigh en een
al gelycken en wel bekenden meteen,

synde Servatius Sweerts, die eerste van adel gedult
metten naeme van Eersqeme ofte Ewarten Merel Guld,

Henricus Hoebancx die Troude als tweede gepresenteert
door ieder met syne Silver Swaert vereert,

die derde Hubertus Sweerts, groot en milde
met eene groene claeverenblat in 't schilde,

den Carolus Van Nerim, die vierde als vroom en vroede
ten allen teyde syne Gulden Lelye behoede,

en ten vyfde Henricus Struys, sterck en schoone
wil voorwaar een silveren struysvoghal toene

so staen die V uyt 't Edelbend. bekend
en hebben sich tot grotere luyster Godts gestelt.

Vervolgens werd het nieuw Confrerievaandel door Cecile Sweerts (de maakster) tot bij de Raadheer (Marcel I) gebracht, die het in handen gaf van de dd.Deken (Jozef I). Het werd in al zijn pracht aan de tegenwoordigen getoond, zijnde van azuur met vijfpuntige ster van zilver, omgeven door langs weerszijde een palmtak van hetzelfde en versierd met de letters "De V Geslachten van Hoegaarden".

De ster duidt op de hemelse en hogere bescherming, haar vijf punten wijzen op de V stammen, wijs de palmen het symbool zijn van een eeuwige vruchtbaarheid.

Alsdan stond iedereen recht voor de plechtige eedaflegging :
"Op de Confrerievlag zweren wij,
getrouwheid aan de Hoofddeken en aan de Raad der Wijzen,
gehoorzaamheid aan de Constitutiewet en aan de wetten der V Geslachten, zo helpe mij God".

De vlag werd gehangen, om stoer en sterk te wapperen, ten teken van grootheid der oude Notabele Geslachten.

Korte beraadslagingen

De vergadering nam volgende beslissingen :

- De driejaarlijkse Confrerie- en Gildedagen te vervangen door de jaarlijkse Regentiedag.
- De Bekers der Dekens nog slechts te gebruiken voor grote plechtigheden, Kroningen enz.
- vanaf 1984 in bijlage aan Familieschoon, afzonderlijke kwartierstaten der nakomelingen uit de Geslachten te publiceren.
- In 1985 de uitgave verzekeren van het boek "De Hoofddekens der V Geslachten van Hoegaarden".
- In 1986 het Armoriaalboek der Geslachten laten verschijnen.
- De afstammingsstaten uit de V Lignagiën, via een genealogisch tijdschrift uit te geven.
- een kenteken voor de leden uit de Geslachten instellen.
- Het familie-archief inrichten, gepaard met een beschrijvende inventaris en een fonds openstellen bij het Algemeen Rijksarchief.
- Naar het voorbeeld der Ouderen, ook een delegatie der jongeren een bezoek laten brengen aan de Hoofddeken, die wegens heilkundige tussenkomst, tijdelijk in de onmogelijkheid verkeert aan de bijeenkomsten deel te nemen.
- het lidmaatschap 1984 in alle stamvertakkingen aanwakkeren.
- In elke stamvertakking een medewerker bekomen voor de Redactie van Familieschoon (met minstens 1 art. per jaar over zijn eigen vertakking).
- de informateurs vanaf 1984 te werk stellen, voor de aanvulling der afstammingslijsten (geboorten, huwelijken, overlijdens, namen enz...)
- Langs deze weg de heer L. Borremans (Ere-Deken der Confrerie) danken, voor het archief over Hoegaardse families, dat hij aan de Geslachten heeft afgestaan.

Gezellig samenzijn

Na de ondertekening van het Guldenboek en het smaken van het heerlijk Hoegaarde nat. vertoonde Em. Van Nerum een prachtige reeks dia's over Vietnam en het Verre Oosten, die hij persoonlijk nam tijdens zijn reizen aldaar. Werd ten eerste op prijs gesteld. Een sober maal (belegde broodjes, taart en koffie) met nadien veel pinten bier besloten het welgeslaagd feest van de Regentiedag.

St NIKLAASFEEST 1983

Op Zaterdag 3 December 1983 komt St Niklaas andermaal naar Hoegaarden voor de V Geslachten. Hij zal vergezeld zijn van Zwarte Piet.

Te 15 uur zal hij zich in het Rusthuis (familiestichting Vandertaelen-Van Nerum) bevinden voor de Ouderlingen. Rond 17 uur zal Hij de kinderen uit de Geslachten verwelkomen in 't Nieuwhuys-Museum (Gildehuis der Notabele Families).

De kinderen die St Nillaas komen groeten en een geschenkje wensen te ontvangen, moeten zich uiterlijk voor 15 November inschrijven bij :

- Mevr. Veroeveren, Putzeysstraat 10, 3320 Hoegaarden, tel. 016/766864

De enige voorwaarden zijn :

- 1) gesproken zijn uit een der V Geslachten van Hoegaarden,
- 2) de ouderdom van 10 jaar niet hebben bereikt.

Gelieve ook te melden welk soort speelgoed gewest wordt.

LIDMAATSCHAP 1984

Om niet meer in de jaarlijkse fout te vervallen, dat sommige leden in Aug. ~~hun~~ lidgeld nog niet geregeld hebben voor het lopend jaar, verzoeken wij U beleefd maar met aandrang, U voor 31 Dec. 1983 te willen in regel stellen met Uw bijdrage voor 1984.

De som is niet bepaal. Iedereen stort naar wens en volgens beoordeling, op prk. nr. 000-0895026-07 van de Confrerie der V Geslachten van H_egaatden Maquisstraat 44 te 1140 Brussel.

CORRIGENDUM

In bijlage vindt U Corrigendum nr. 23 aan Familieschoon. Gelieve de voorgeschreven wijzigingen aan te brengen, om Uw reeks familieschriften volledig te houden.

Hoegaerden

1678

